

Lovforslag nr. L 102. Fremsat den 13. marts 1984 af Erik B. Smith (S), Hanne Andersen (S), Mette Groes (S), Qvist Jørgensen (S), Torben Lund (S), Lykketoft (S), Henning Rasmussen (S) og Taanquist (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Præcisering af hjælp til uddannelse af unge enlige forsørgere efter § 42)

I lov om social bistand, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 19. juli 1983, som senest ændret ved lov nr. 613 af 21. december 1983, foretages følgende ændring:

1. I § 42 indsættes som nyt *stk.* 2:

»*Stk.* 2. Enlige forsørgere under 25 år skal,

når betingelserne i § 37, *stk.* 1, er opfyldt, have hjælp til uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke ydes tilskud hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler under den sociale lovgivning.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter *stk.* 3 og 4.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved cirkulære af 30. september 1983 udsendte socialministeren vejledning vedrørende hjælp efter bistandslovens § 42 til enlige forsørgere.

Det fremgår af cirkulæret, at man i en række tilfælde vil kunne løse erhvervsmæssige problemer på en hensigtsmæssig måde gennem tilbundsgående rådgivning og vejledning, men at en persons status som enlig forsørger ikke i sig selv berettiger til uddannelseshjælp efter bistandslovens § 42, idet dog enlige forsørgere ofte vil være i en fastlåst social situation, som de kun kan hjælpes ud af i kraft af ekstraordinære foranstaltninger.

Socialministeren skønner, at der vil ske en stigning i hjælpen efter denne bestemmelse på 80 mill. kr. på årsbasis, og at denne stigning er ledsaget af en tilsvarende reduktion i udgifterne til hjælp efter § 37.

Cirkulæret er en henstilling til kommunernes socialudvalg.

I en periode med over 300.000 arbejdsløse – heraf uforholdsmæssigt mange unge – er unge enlige forsørgere en meget udsat risikogruppe. Kun arbejde eller uddannelse kan sikre fremtiden for såvel forældre som børn. Det er ikke tilstrækkeligt med et vejledende cirkulære fra socialministeren inden for den hidtidige lovs rammer. Revalideringsbestemmelsen må for den gruppe gøres til en ret.

Lovforslaget indebærer en pligt for kommunerne til at iværksætte uddannelseshjælp, revalideringsforanstaltninger eller omskoling over for enhver enlig forsørger op til 25 år, såfremt betingelserne i bistandslovens § 37, stk. 1, er opfyldt.

Uddannelseshjælpen skal indeholde underholds-

hjælp, udmålt efter sædvanlige kriterier, dækning af rimelige faste udgifter, herunder boligudgifter, samt udgifter, der direkte vedrører de særlige støtteforanstaltninger, som for eksempel transportudgifter i forbindelse med uddannelse eller arbejde. Det må påses, at der stilles en forsvarlig børnepasning til rådighed, samt at udgifterne hertil dækkes.

I forbindelse med revalidering kan en gældssanerung være hensigtsmæssig.

Den omhandlede gruppe må sikres en intensiv personlig rådgivning og vejledning forud for uddannelsesforløbet eller erhvervsvalget samt i uddannelsesforløbet.

Personer, der allerede har fået ét § 42-tilbud, bør under uændrede forhold dog ikke være berettiget til et nyt § 42-tilbud.

Personer, der modtager hjælp efter bistandslovens § 37 som supplement til arbejdsindkomst eller anden indkomst, er omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en pligt for kommunerne til at tilbyde de pågældende personer uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling. De pågældende kan afvise dette tilbud og herefter få hjælp efter de almindelige bestemmelser.

Ved en enlig forsørger forstås en forsørger, der opfylder forudsætningerne for at få forhøjet og ekstra børnetilskud.

Lovforslaget anslås at koste det offentlige det første år ca. 30 mill. kr., og de efterfølgende år noget mindre.

Det økonomiske skøn hviler på en lang række usikre antagelser, herunder om hvor stor besparelsen vil være på hjælpen efter bistandslovens § 37.